

nisteren faar Lejlighed til at indsætte 4 Medlemmer i Udvalget. Det vilde jo være naturligt, at Ministeren kunde ønske at have en ministeriel Embedsmand i Kommissionen, og saa vilde han efter Lovforslaget kun kunne vælge en Mand til. Udvalget har derfor ment, at det kunde være heldigt, om Ministeren kunde faa Lejlighed til at sætte nogle flere Medlemmer, man kunde kalde dem kongevalgte, ind i Kommissionen. — At Færøerne faa et Medlem, synes ogsaa at være rimeligt, og da der for Kjøbenhavn vil komme en Lægmand mere end tidligere foreslaaet, gaar Forslaget ud paa, at der foruden Sjællands Biskop indtræder 3 Biskopper i Steder for som oprindeligt foreslaaet 2. — Det er Udvalgets Tro, at paa denne Maade vil man bedst kunne faa de forskellige Retninger i Kirken repræsenterede, og skal man overhovedet have Haab om, at der skulde komme et godt Forslag til en Forfatning ud af det, maa man ogsaa ønske, at alle Retninger saa ligelig som muligt ere repræsenterede.

Jeg skal dernæst omtale Ændringsforslag under Nr. 9, hvorefter Udvalget sammenkaldes i Foraaret 1904. Det vilde jo være vanskeligt at have Udvalget samlet i den Tid, Rigsdagen er inde, alene af den Grund, at der kun er et Sted, hvor et saadant Møde kan holdes, nemlig i Rigsdagens Lokaler, saa Mødet vilde sandsynligvis først kunne holdes efter, at Rigsdagen er hjemsendt, men forhaabentlig saa snart som mulig derefter. Saa vil Udvalget kunne tage fat paa sine Arbejder. Det vil være naturligt, at Udvalget første Gang sammenkaldes af Ministeren, men at det dernæst selv vedtager sin Forretningsorden og tager fat paa Arbejdet. Det er Tanken, at der dernæst skulde gives Udvalget 3 Aar til at arbejde paa Forfatningen. Det vil naturligvis fordre en temmelig lang Tid at gøre et saadant Arbejde; det maa undergives flere Behandlinger. Paa den anden Side vil det heller ikke kunne lade sig gøre at holde denne Forsamling inde alt for lang Tid ad Gangen, saa jeg tror, det er slet ikke for meget, naar der bliver givet 3 Aar til den endelige Behandling af denne store, vigtige Sag. Naar saa et Forslag kommer fra Kommissionen, vil det komme for Rigsdagen, og der er jo al Sandsynlighed for, at det vil omtrent passe sammen med en ny Valgperiode, saaledes at Rigsdagen ogsaa vil have sine 3 Aar, en Valgperiode for Folketinget, til at behandle denne Sag i og søge at komme til en endelig Løsning af den. — Naar Ud-

valget har foreslaaet, at dette kirkelige Udvalg, naar Anledning maatte være dertil, og Bevilling gives paa Finansloven, skulde kunne kaldes sammen indtil den 1. Januar 1910, da er det for det første for derved at give dette Udvalg den samme Levetid, som Menighedsraadet har. Lige- som den højtærede Minister før sagde, at det var en af Grundene, hvorfor han maatte holde paa, at Menighedsraadene skulde have en Eksistens ud over den Tid, hvori de have valgt Medlemmer af Kommissionen, saaledes maa man ogsaa fra den anden Side kræve, og det har ogsaa været et Ønske fra Udvalgets Side, at Kommissionen skulde have samme Levetid som Menighedsraadene. De ærede Medlemmer ville se, at dette er foreslaaet, men paa den anden Side har man dog ikke ment, at der mod Ministerens Ønske var særlig Grund til at fastholde, at Udvalget skulde træde sammen til periodiske Møder efter 1907; efter min Overbevisning vil der ikke være Tvivl om, at der vil findes Anledning til at sammenkalde Udvalget. Naar Forfatningsspørgsmaalet kommer frem for Rigsdagen, vil det dog være mærkeligt, om der ikke skulde være fuld Anledning til at sammenkalde Udvalget, og saa paalægger jo ogsaa Loven Ministeren at gøre det. — I den sidste Ændring, jeg skal omtale, Nr. 13, er Udvalget enigt om at foreslaa et kortere og mere betegnende Navn, nemlig det kirkelige Udvalg. — Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget og de af Udvalget stillede Ændringer til det høje Ting.

la Cour: Ogsaa jeg vil takke for, at vi kunne faa et Udvalg nedsat til at behandle de kirkelige Sager, som vi virkelig have imødeset med Længsel, og jeg vil tillige takke de øvrige Udvalgsmedlemmer for, at vi have kunnet arbejde sammen med dem. De have imødekommet os i flere Retninger. Der kan være flere Punkter, hvor vi kunde have ønsket lidt bredere Basis for Valg til dette Udvalg, men, kort sagt, det ere vi komne godt ud over. Derimod kunne vi ikke blive enige om et Punkt, og det har sin Grund i følgende: Den højtærede Minister forelægger et Lovforslag, hvis første Paragraf taler om det Udvalg, som skal nedsættes til at forhandle om en Kirkeforfatning. Det næste Stykke af Paragraffen bestemmer dernæst, at Udvalget kan spørges af Ministeren og skal svare paa de forelagte Spørgsmaal, altsaa være en Slags Raadgiver for den højtærede Minister i visse